

DAC OCD 511 - CD 1

Georges Bizet: CARMEN

Translation: Axel Breidahl

[1] Habanera

Kærlighed la'r sig ikke tvinge,
den er som fuglen så let og fri,
vil du gribe den om dens vinge,
så er fuglen fløjet, så er det forbi!
Alle hvisker: Forglem mig ikke!
Og vifter lidt med en giftering.
Alle smiser med kælnе blikke,
kun den, jeg elsker, si'r ingenting.
Ak ja! Ak ja!
Ja, kærlighed er livet selv,
den kender ej til lov, til ret og skel,
om du mig elsker ej, jeg elsker dig alligevel,
men når jeg elsker, så vogt dig vel!

Kærlighed la'r sig ikke fange,
den vindes ikke ved list og vold,
vilde trusler gør den ikke bange,
og varme bønner gør den mere kold!
Hvis du søger den med en lygte,
du aldrig finder den på din vej,
hvis du jager den, vil den flygte,
men flyer du den, vil den fange dig!
Ak ja! etc.

[2] Seguidilla

CARMEN

Jeg ved en kro i Sevilla,
hvor, hos vor ven Lillas Pastia,
man vugger sig i seguidilla
og får tør manzanilla.
Jeg må hen til vor ven Lillas Pastia.

Georges Bizet: CARMEN

H. Meilhac og L. Halévy

Habanera

L'amour est un oiseau rebelle,
Que nul ne peut apprivoiser.
Et c'est bien en vain qu'on l'appelle,
S'il lui convient de refuser.
Rien n'y fait, menace ou prière,
L'un parle bien, l'autre se tait;
Et c'est l'autre que je préfère,
Il n'a rien dit, mais il me plaît.
L'amour! l'amour!
L'amour est enfant de Bohême,
Il n'a jamais, jamais connu de loi,
Si tu ne m'aimes pas, je t'aime,
Mais si je t'aime, prends garde à toi!

L'oiseau que tu croyais surprendre,
Battit de l'aile et s'envola;
L'amour est loin, tu peux l'attendre;
Tu ne l'attends plus, il est là!
Tout autour de toi vite,
Il vient, s'enva, puis il revient;
Tu crois le tenir, il t'évite;
Tu crois l'éviter, il te tient!
L'amour! l'amour etc.

Seguidilla

CARMEN

Près des remparts de Séville,
Chez mon ami Lillas Pastia,
J'irai danser la Séguedille
Et boire du Manzanilla.
J'irai chez mon ami Lillas Pastia.

Men ene der man keder sig,
og derfor må man være to,
ja man en fryd bereder sig,
når man er to i denne kro!
Hvor er min ven?
Den stakkels djævel,
ham smed på porten jeg i går!
Nu er det frit, mit lille hjerte,
jeg for min smerte trænger til trøst,
jeg har jo nok i snesevis,
men ingen af dem passer mig,
men hvis den rette kom, naturligvis:
Du elsker mig, jeg elsker dig.
Hvem bli'r den næste? Pladsen er ledig!
Du kommer just i rette tid!
Jeg må hen med min nye ven.
Hen i en kro i Sevilla,
hvor hos vor ven Lillas Pastia
man vugger sig i seguidilla
og får tør manzanilla.
Du og jeg, vi må til vor ven Lillas Pastia!

JOSE

Hold! Jeg har forbudt dig at tale til mig.

CARMEN

Jeg taler ej til dig, jeg synger blot og drømmer,
og jeg tænker, det er vel ej forbudt at tænke højt?
Jeg tænker, at en flot gendarm, jeg tænker, at en vis
gendarm
mig elsker, åh, var han min,
så gav jeg ham min elskov hed og varm!

JOSE

Carmen!

Oui, mais toute seule on s'ennuie,
Et les vrais plaisirs sont à deux;
Donc, pour me tenir compagnie,
J'emmènerai mon amoureux!
Mon amoureux il est au diable,
Je l'aimis à la porte hier!
Mon pauvre coeur très consolable,
Mon coeur est libre comme l'air!
J'ai des galants à la douzaine,
Mais ils ne sont pas à mon gré.
Voici la fin de la semaine:
Qui veut m'aimer? je l'aimerai!
Qui veut mon âme? Elle est à prendre!
Vous arrivez au bon moment!
Je n'ai guère le temps d'attendre,
Car avec mon nouvel amant,
Près des remparts de Séville,
Chez mon ami Lillas Pastia,
J'irai danser la Séguedille
Et boire du Manzanilla.
Oui, j'irai chez mon ami Lillas Pastia!

DON JOSÉ

Tais-toi! je t'avais dit de ne me pas parler!

CARMEN

Je ne te parle pas, je chante pour moi-même!
Et je pense! il n'est pas défendu de penser!
Je pense à certain officier,
Qui m'aime,
Et qu'à mon tour je pourrais bien aimer!

DON JOSÉ

Carmen!

CARMEN

Han er ej fornem og fin af rang og stand,
han har ej guldepauletter,
men har han det mod, som jeg gætter,
så er han den rette mand!

JOSÉ

Carmen, jeg er som bedøvet,
al min vilje har du mig røvet!
Du har lovet, at jeg bli'r din.
Hvis jeg dig elsker, vil,
Carmen, du være min?

CARMEN

Ja!

JOSÉ

Hos Lillas Pastia.

CARMEN

Danse vi skal en seguidilla
og drikke tør manzanilla.

JOSÉ

SVigt mig nu ej! Carmen...

CARMEN

Ja, skjult for det hele Sevilla,
hos vor ven Lillas Pastia
man vugger sig i seguidilla
og får tør manzanilla,
tralala, tralala!

CARMEN

Mon officier n'est pas un capitaine:
Pas même un lieutenant, il n'est que brigadier;
Mais c'est assez pour une Bohémienne
Et je daigne m'en contenter!

DON JOSÉ

Carmen, je suis comme un homme ivre,
Si je cède, si je me livre,
Ta promesse, tu la tiendras,
Ah! si je t'aime, Carmen,
Carmen, tu m'aimeras!

CARMEN

Oui.

DON JOSÉ

Chez Lillas Pastia!

CARMEN

Nous danserons la Séguédille
En buvant du Manzanilla.

DON JOSÉ

Tu le promets! Carmen...

CARMEN

Ah! Pres des remparts de Séville.
Chez mon ami Lillas Pastia.
Nous danserons la Séguédille
Et boirons du Manzanilla.
Trallalala! Tralalala!

[3] **Printemps qui commence**

Printemps qui commence,
Portant l'espérance
Aux coeurs amoureux,
Ton souffle qui passe
De la terre efface
Les jours malheureux.
Tout brûle en notre âme,
Et ta douce flamme
Vient sécher nos pleurs;
Tu rends à la terre,
Par un doux mystère,
Les fruits et les fleurs.
En vain je suis belle!
Mon coeur plein d'amour,
Pleurant l'infedèle,
Attend son retour!
Vivant d'espérance,
Mon coeur désolé
Garde souvenance
Du bonheur passé!
À la nuit tombante
J'irai, triste amante,
M'asseoir au torrent,
L'attendre en pleurant!
Chassant ma tristesse,
S'il revient un jour,
A lui ma tendresse
Et la douce ivresse
Qu'un brûlant amour
Garde à son retour

Oh du begyndende forår,

Oh du begyndende forår,
der bringer håb
til de forelskede hjerter,
dit åndedrag bortvisker
de ulykkelige dage fra jorden.
Alt brænder i vores sind,
og din blide følsomhed kommer
for at tørre vore tårer bort.
Ved et blidt mysterium
giver du frugter og blomster
tilbage til jorden.
Det er ganske forgæves,
at jeg er smuk.
Mit elskovssyge hjerte,
der begræder den troløse,
venter på hans tilbagekomst.
Mens det lever i håbet,
husker mit bedrøvede hjerte
den tabte lykke.
Mens natten falde på,
vil jeg stakkels pige
sætte mig ved kilden
og grædende vente
på hans tilbagekomst.
Men hvis han en dag kommer tilbage,
vil jeg jage min melankoli bort
og give ham min ømhed
og den blide beruselse,
som en brændende kærlighed
vil gemme til ham.

[4] Mon cœur s'ouvre à ta voix

Mon cœur s'ouvre à ta voix
comme s'ouvrent les fleurs
Aux baisers de l'aurore!
Mais, ô mon bienaimé,
pour mieux sécher mes pleurs,
Que ta voix parle encore!
Dismoi qu'à Dalila
tu reviens pour jamais,
Redis à ma tendresse
Les serments d'autrefois,
ces serments que j'aimais!

Ah! réponds à ma tendresse,
Verse moi l'ivresse!

Ainsi qu'on voit des blés
les épis onduler
Sous la brise légère,
Ainsi frémit mon cœur,
prêt à se consoler,
A ta voix qui m'est chère!
La flèche est moins rapide
à porter le trépas,
Que ne l'est ton amante
à voler dans tes bras!

Ah, réponds etc.

George Gershwin: PORGY AND BESS
D.B. Heyward & I. Gershwin

[5] Bess, du er min kvinde nu

Mit hjerte åbner sig ved lyden af din stemme,

Translation: Ib Flemming Hansen

Mit hjerte åbner sig ved lyden af din stemme,
som blomsterne åbner sig
ved morgenrødens kys.
Oh min elskede, lad din stemme
blive ved med at tale, så at
mine tårer bedre kan tørre bort.
Sig til mig, at du for altid
vil vende tilbage til din Dalila.
Gentag over for min ømhed
løfterne fra dengang,
de løfter, som jeg elskede.

Åh, gengæld min ømhed,
skænk mig beruselsen!

Ligesom man ser kornaksene
bølge i den lette brise,
således skælver mit hjerte -
parat til at finde trøst -
ved lyden af din stemme,
som er mig så kær.
En pil er ikke så hurtig
i at nå sit mål,
som din elskerinde,
når hun kaster sig i dine arme.

Åh, gengæld etc.

George Gershwin: PORGY AND BESS
Translation: Holger Bech

Bess, You is My Woman Now

PORGY

Bess, du er min kvinde nu,
du er, du er!
Og du må le, og du må danse
for os begge to!
Alt er godt, når blot jeg ser,
du ler!
For her skal sorgen dø og al
 din glæde bo!
Åh, Bess, min Bess!
Her lader lykken sine blomster
 gro!

BESS

Ja, jeg er din kvinde nu,
jeg er, jeg er!
Og jeg skal le, og jeg skal danse
for os begge to!
Alt er godt, når blot du er
mig nær!
Jeg bliver hos dig
i dine hænder,
og du er hos mig,
og vi er venner!
Ja, jeg er din kvinde nu,
hver dag, jeg lever,
morgenstund og aftenstund
og sommertid og vintertid!

PORGY

Morgenstund og aftenstund
og sommertid og vintertid,
Bess, jeg er din mand!

BESS

Ja, jeg er din kvinde etc.

PORGY

Bess, you is my woman now,
you is, you is!
An' you mus' laugh an' sing an' dance
for two instead of one.
Want no wrinkle on yo' brow, nohow,
because de sorrow of de past is
 all done done.
Oh, Bess, my Bess!
De real happiness is jes' begun.

BESS

Porgy, I's yo' woman now,
I is, I is!
An' I ain never goin' nowhere
'less you shares de fun.
Dere's no wrinkle on my brow,
nohow, but I ain' goin'!
You hear me sayin',
if you ain' goin',
wid you I'm stayin'.
Porgy, I's yo' woman now!
I's yours for ever, -
Mornin'time an' ev'nin'time
an' summertime an' wintertime.

PORGY

Mornin'time an' ev'nin'time
an summertime an' wintertime,
Bess, you got yo' man.

BESS

Porgy, I's yo' woman etc.

PORGY

Bess, du er min kvinde nu
og bestandig,

bare du er mig nær,
så er lykken her
nu og bestandig.

Åh, Bess, glem alt det andet,
du har din Porgy,

du elsker Porgy,
jeg ved, du gør det,
jeg kender dit hjerte, Bess!

Vi skal synge,
morgenstund og aftenstund
og sommertid og vintertid!
Min Bess, min Bess!

Og jeg sværger dig, hører du,
jeg er din ven,
og, min Bess, du er min nu,
du er min nu!

G.F. Händel: GIULIO CESARE

Translation: Torben Krogh & Kai Aage Bruun

[6] Uden trøst, håbet berøvet,

CORNELIA

Uden trøst, håbet berøvet,
kun mod døden nu jeg længes!

Ak, men døden hører ej,

kom kun, død,

og skænk mig arme din fred.

Ramt af kval slår nu mit hjerte
helt fortvivlet, og det lider.

Aldrig læges dette sår.

Uden trøst etc.

PORGY

Bess, you is my woman now
an' forever.

Dis life is jes' begun,
Bess, we two is one
now an' forever.

Oh, Bess, don' min' dose women.
You got yo' Porgy,

you loves yo' Porgy,
I knows you means it,
I seen it in yo' eyes, Bess.

We'll go swingin'
through de years asingin'
Mornin'time an' ev'nin'time
an' summertime an' wintertime.

My Bess, my Bess,
from dis minute I'm telling you,
I keep dis vow,

Oh my Bessie, we's happy now,
We's one now.

G.F. Händel: GIULIO CESARE

Nicola Francesco Haym

Priva son d'ogni conforto

CORNELIA

Priva son d'ogni conforto,
e pur speme di morire
per me misera non v'è.

Il mio cor, da pene assorto,
é già stanco di soffrire,
e morir si niega a me.

Priva son etc.

C.W. Gluck: ORPHÉE ET EURIDICE

Pierre-Lois Moline

[7] J'ai perdu mon Euridice

J'ai perdu mon Euridice,
rien n'égale mon malheur.
Sort cruel, quelle rigueur!
Rien n'égale mon malheur,
je succombe à ma douleur.

Euridice! Euridice!
Réponds - quel supplice!
Réponds moi!
C'est ton époux,
ton époux fidèle.
Entends ma voix
qui t'appelle.

J'ai perdu etc.

Euridice! Euridice!
Mortel silence,
vaine espérance!
Quel souffrance!
Quel tourment
déchire mon coeur!

J'ai perdu etc.

Ebbe Hamerik: MARIE GRUBBE

Fredrik Nygaard

[8] Til Danmark

Til Danmark.

C.W. Gluck: ORPHÉE ET EURIDICE

Translation: Sten Høgel

Jeg har mistet min Eurydike,

Jeg har mistet min Eurydike,
intet kan lignes ved min ulykke,
grusomme skæbne, hvilket slag!
Intet kan lignes ved min ulykke,
jeg overvældes af min smerte.

Eurydike! Eurydike!
Svar mig - hvilken kval!
Svar mig!
Det er din ægtefælle,
din trofaste ægtefælle.
Hør min røst
som kalder på dig.

Jeg har mistet etc.

Eurydike! Eurydike!
Dødelige stilhed,
nytteløse håb!
Hvilken pine!
Denne smerte
sønderriver mit hjerte!

Jeg har mistet etc.

Ebbe Hamerik: MARIE GRUBBE

Translation: Hanne Brüel

To Denmark

To Denmark.

Marie Grubbe (with Henry Skjær) (©Photo: Rigmor Mydtskov)

Åh, Danmark, hvor dybt
i mit åndedrag,
dets bakker og bølgende vange!
Hvor synger droslen en sommerdag
så lykkejublende sange?
Til Danmark!
Åh, Danmark, mit hjemland,
i nød og lyst
din datter vil ingentid klage.
Og kalder nordfra din lyse røst,
med fryd hun kommer tilbage.

J.S. Bach: MATHÄUSPASSION
C.F. Henrici (Picander)

[9] Du lieber Heiland - Buss und Reu

Recitativo

Du lieber Heiland du,
wenn deine Jünger töricht streiten,
dass dieses fromme Weib
mit Salben deinen Leib
zum Grabe will bereiten;
so lasse mir inzwischen zu,
von meiner Augen Tränenflüssen
ein Wasser auf dein Haupt zu giessen.

Aria

Buss und Reu, Buss und Reu
knirscht das Sündenherz entzwei,
dass die Tropfen meiner Zähren
angenehme Spezerei, treuer Jesu,
dir gebären.
Buss und Reu etc.

Oh, Denmark, how deep in my being,
its hills and billowing meadows!
Where does the thrush on a summer's day
sing such jubilant, happy songs?

To Denmark.

Oh, Denmark, my home in joy and in sorrow,
your daughter will never lament.
If from the North your clear voice calls,
with delight she turns homewards her steps.

J.S. Bach: MATHÄUSPASSION
Translation: Willy Dähnhardt

Du, min kære frelser,

Recitativ

Du, min kære frelser,
når dine disciple tåbeligt strides over,
at denne fromme kvinde vil berede
dit legeme til graven,
så giv mig da imidlertid lov til
at gyde et vand
af mine øjnes tåreflod
ud over dit hoved.

Arie

Bød og anger, bød og anger
sønderknuser det syndige hjerte,
for at mine tårens dråber,
o kære Jesus, for dig
kan frembringe et liffligt krydderi.

G.F. Händel: SAUL
Charles Jennens

[10] O Lord, Whose Mercies

DAVID

O Lord, whose Mercies numberless
O'er all thy Works prevail,
Tho' daily Man thy Law transgress,
Thy Patience cannot fail.

If yet his Sin be not too great,
The busy Fiend control,
Yet longer for Repentance wait,
And heal his wounded Soul.

[11] Impious Wretch

DAVID

Impious Wretch, of Race accurst!
And of all that Race the worst!
How hast thou dar'd to lift thy Sword
against th'Anointed of the Lord,
Fall on him - smite him - let him die;
On thy own Head thy Blood will lie;
Since thy own Mouth has testify'd,
By thee the Lord's Anointed dy'd.

[12] Brave Jonathan

DAVID

Brave Jonathan his Bow ne'er drew,
But wing'd with Death his Arrow flew,
And drank the Blood of slaughter'd Foes,
Nor drew great Saul his Sword in vain;
It reek'd, where'er he dealt his Blows,
With Entrails of the mighty Slain.

G.F. Händel: SAUL
Translation: Hanne Brüel

Oh Herre! Din uendelige nåde

DAVID

Oh Herre! Din uendelige nåde
lyser over alt dit værk,
skønt dagligt vi forsynder os
dit tålmod svigter ej.

Om end vor synd er ej for stor,
hold Satan fra vor dør,
Bi endnu på vor anger stor,
og læg vort sjelesår.

Ugudelige usling

DAVID

Ugudelige usling, af de fordømtes slægt!
Og af hin slægt den værste!
Hvor voved du at løfte sværd
mod den af Herren salvede?
Til kamp mod ham - slå ham - lad ham dø!
Skylden hviler på dit eget hoved,
af din mund udgik det ord
der dræbte Herrens salvede.

[12] Tapre Jonatan

DAVID

Når tapre Jonatan spændte sin bue
fløj den vingede død fra hans pil
og drak af den slagne fjendes blod.
Når den store Saul trak sit sværd
dampede det hvor slaget ramte
af den mægtige slagtes indvolde.

Antonin Dvorák:
STABAT MATER - Inflammatus
Jacopo da Todi

[13] Inflammatus

Inflammatus et accensus
per te, virgo, sim defensus
in die iudicii.
Fac me cruce custodiri,
morte Christi praemuniri,
confoveri gratia.

Maurice Ravel:

[14] La Flûte enchantée

Shéhérazade, No. 2
Tristan Klingsor

L'ombre est douce et mon maître dort
Coiffé d'un bonnet conique de soie
Et son long nez jaune en sa barbe blanche.
Mais moi, je suis éveillée encor
Et j'écoute au dehors
Une chanson de flûte où s'épanche
Tour à tour la tristesse ou la joie.
Un air tour à tour langoureux ou frivole
Que mon amoureux chéri joue,
Et quand je m'approche de la croisée
Il me semble que chaque note s'envole
De la flûte vers ma joue
Comme un mystérieux baiser.

Antonin Dvorák:
STABAT MATER - Inflammatus
Translation: Jacob Thomsen

Når jeg er antændt af flammer

Når jeg er antændt af flammer
på dommens dag,
lad mig da blive forsvaret
af dig, Jomfru.
Lad mig vogtes af korset,
værnes af Kristi død
og helbredes af nåden.

Maurice Ravel:

Den fortryllede fløjte

Shéhérazade, No. 2
Translation: Ib Flemming Hansen

I det bløde mørke sover min herre
med en konisk silkehat på hovedet
og sin lange gule næse i det hvide skæg.
Men jeg er stadig vågen
og lytter til en fløjte udefra,
i hvis spil skiftevis
melankoli og glæde strømmer.
En melodi skiftevis længselsfuld og munter,
som min elskovssyge elsker spiller.
Og når jeg nærmer mig vinduet,
synes det mig, at hver note flyver
fra fløjten mod min kind
som et mystisk kys.

[15] L'indifferent

Shéhérazade, No. 3

Tristan Klingsor

Tes yeux sont doux comme ceux d'une fille,
Jeune étranger,
Et la courbe fine
De ton beau visage de duvet ombragé
Est plus séduisante encor de ligne.
Ta lévre chante sur le pas de ma porte
Une langue inconnue et charmante
Comme une musique fausse.
Entre! Et que mon vin te réconforte...
Mais non, tu passes
Et de mon seuil je te vois t'éloigner
Me faisant un dernier geste avec grâce
Et la hanche légèrement ployée
Par ta démarche féminine et lasse...

Johannes Brahms:

[16] Rhapsodie für Alt-Stimme, Männerchor und Orchester Op. 53

Fragment aus Johann W. Goethe:
Harzreise im Winter

Aber abseits, wer ist's?
Ins Gebüsch verliert sich sein Pfad,
hinter ihm schlagen
die Sträucher zusammen,
das Gras steht wieder auf,
die Öde verschlingt ihn.

Ach, wer heilet die Schmerzen
des, dem Balsam zu Gift ward?
Der sich Menschenhass
aus der Fülle der Liebe trank.

Den uinteresserede

Shéhérazade, No. 3

Translation: Ib Flemming Hansen

Dine øjne er blide som en piges,
unge fremmede,
og dit smukke ansigts fine kurve
med skyggen af dun
er endnu mere forførende.
Ved min dør synger du
på et ukendt og charmerende sprog
en mærkelig musik.
Kom ind! Og lad min vin forfriske dig...
Dog nej, du går forbi,
og fra mit døtrin ser jeg dig fjerne dig,
idet du vinker farvel til mig
med en yndefuld gestus
og med et let sving af hoften
i din feminine og lade gang.

Johannes Brahms:

Alt-rapsodi

Translation: Willy Dähnhardt

Men afsides, hvem er det?
I buskadedet fortaber hans sti sig,
bag ham lukker
buskene sig sammen,
græsset rejser sig igen,
tomheden opsluger ham.

Ak, hvem helbreder smerterne
hos ham, for hvem balsam blev til gift?
som drak menneskehad
af kærlighedens fylde.

Erst verachtet, nun ein Verächter,
zehrt er heimlich auf
seinen eignen Wert
in ung'nügender Selbstsucht.

Ist auf deinem Psalter,
Vater der Liebe, ein Ton
seinem Ohre vernehmlich,
so erquickte sein Herz!
Öffne dem umwölkten Blick
über die tausend Quellen
neben dem Durstenden
in der Wüste!

DACOCD 512 - CD 2

Franz Schubert:

[1] **Liebesbotschaft**
Schwanengesang No. 1
Friedrich Rellstab

Rauschendes Bächlein, so silbern und hell,
eilst zur Geliebten so munter und schnell?
Ach, trautes Bächlein, mein Bote sei du;
bringe die Grüsse des Fernen ihr zu.

Alle ihre Blumen im Garten gepflegt,
die sie so lieblich am Busen trägt,
und ihre Rosen in purpurner Glut,
Bächlein erquickte mit kühlender Flut.

Wenn sie am Ufer, in Träume versenkt,
meiner gedenkend, das Köpfchen hängt,
tröste die Süsse mit freundlichem Blick,
denn der Geliebte kehrt bald zurück.

Først foragtet, nu en foragter,
tærer han hemmeligt på
sit eget værd
i utilstrækkelig selvkredsen.

Er der på dit psalter,
Kærligheds Fader, en tone,
som hans øre kan høre,
så vederkvæg hans hjerte!
Åbn det formørkede blik
for de tusinde kilder
ved siden af den tørstende
i ørkenen!

Elskovsbudskab

Translation: Willy Dähnhardt

Brusende lille bæk, så sølvklar og ren,
er det til den elskede, du iler så muntert og hastigt?
Ak, kære bæk, vær du mit sendebud;
bring hende hilsener fra ham, der er langt borte.

Alle hendes blomster, dyrket i haven,
som hun så kærligt bærer ved sit bryst,
og hendes roser med pupurrød glød,
dem skal du vederkvæge med køligt vand.

Når hun ved bredden, fortabt i drømme,
tænker på mig og hænger med hovedet,
da skal du trøste den søde med et venligt blik,
thi den elskede vender snart tilbage.

Neigt sich die Sonne mit rötlichem Schein,
wiege das Liebchen in Schlummer ein.
Rausche sie murmelnd in süsse Ruh,
flüstre ihr Träume der Liebe zu.

[2] Der Lindenbaum

Winterreise, No. 5. Wilhelm Müller

Am Brunnen vor dem Tore,
da steht ein Lindenbaum;
ich träumt' in seinem Schatten
so manchen süssen Traum.

Ich schnitt in seine Rinde
so manches liebe Wort;
es zog in Freud und Leide
zu ihm mich immer fort.

Ich musst auch heute wandern
vorbei in tiefer Nacht,
da hab ich noch im Dunkel
die Augen zugemacht.

Und seine Zweige rauschten,
als riefen sie mir zu:
Komm her zu mir, Geselle,
hier findest du deine Ruh!

Die kalten Winde bliesen
mir grad ins Angesicht,
der Hut flog mir vom Kopfe,
ich wendete mich nicht.

Nun bin ich manche Stunde
entfernt von jenem Ort,
und immer hör ich's rauschen:
Du fändest Ruhe dort!

Når solen går ned med et rødtligt skær,
skal du vugge den kære i søvn.
Brus og risl, så hun slummer ind,
hvisk kærlighedsdrømme i hendes øre.

Lindetræet

Translation: Willy Dähnhardt

Ved brønden foran porten
der står et lindetræ;
jeg drømte i dets skygge
så mangen en sød drøm.

Jeg skar i dets bark
så mangt et kærligt ord;
jeg blev i glæde og i sorg
altid draget imod det.

Også i dag måtte jeg vandre
forbi i den dybe nat,
da måtte jeg i mørket
lukke mine øjne.

Og dets grene bruste,
som sagde de til mig:
kom hen til mig, min ven,
her finder du din hvile.

De kolde vinde blæste
mig lige i ansigtet,
hatten fløj fra mit hoved,
jeg så mig ikke tilbage.

Nu er jeg mangen en stund
borte fra det sted,
og altid hører jeg det bruse:
du ville finde hvile dér!

[3] Die Forelle, op. 32

Daniel Friedrich Schubart

In einem Bächlein helle,
da schoss in froher Eil
die launische Forelle
vorüber wie ein Pfeil.

Ich stand an dem Gestade
und sah in süsser Ruh
des muntern Fischleins Bade
im klaren Bächlein zu.

Ein Fischer mit der Rute
wohl an dem Ufer stand,
und sah's mit kaltem Blute,
wie sich das Fischlein wand.

So lang' dem Wasser Helle,
so dacht ich, nicht gebricht,
so fängt er die Forelle
mit seiner Angel nicht.

Doch endlich ward dem Diebe
die Zeit zu lang. Er macht
das Bächlein tückisch trübe,
und eh ich es gedacht,

so zuckte seine Rute,
das Fischlein zappelt' dran,
und ich mit regem Blute
sah die Betrogne an.

Forellen

Translation: Willy Dähnhardt

I en klar lille bæk
skød i glad hast
den lunefulde forel
forbi som en pil.

Jeg stod på bredden
og så med behagelig ro
på den muntre lille fisks bad
i den klare bæk.

En fisker med sin fiskestang
stod på bredden
og så koldblodigt på,
hvorledes den lille fisk drejede sig.

Så længe vandet stadig
er klart, tænkte jeg,
så fanger han ikke
forellen med sin fiskestang.

Dog, til sidst blev tiden
for lang for gavtyven.
Ondskabsfuldt gjorde han bækken uklar,
og førend jeg havde tænkt mig om,

så dirrede hans fiskestang,
den lille fisk sprællede på den,
og jeg, med blodet i oprør,
så på den bedragne.

Johannes Brahms:
[4] **Da unten im Tale**
Deutsche Volkslieder
Anonym

Da unten im Tale
läuft's Wasser so trüb,
und i kan dir's net sagen,
i hab' di so lieb.

Sprichst all'weil von Lieb,
sprichst all'weil von Treu,
und a bissele Falschheit
is auch wohl dabei.

Und wenn i dir's zehnmal sag'
dass i di lieb'
und du will's net verstehn,
muss i halt weiter gehn.

Für die Zeit, wo du g'liebt mi hast,
dank i dir schön,
und i wünsch', dass dir's anderswo
besser mag gehn.

[5] **Sandmännchen**
Volkskinderlieder, No. 4
Anonym

Die Blümelein sie schlafen
schon längst im Mondenschein,
sie nikken mit den Köpfen
auf ihren Stengelein.
Es rüttelt sich der Blütenbaum,
er säuselt wie im Traum:
Schlafe, schlafe,
schlaf du, mein Kindelein!

Johannes Brahms:
Der nede i dalen
Deutsche Volkslieder
Translation: Willy Dähnhardt

Der nede i dalen
løber vandet så mørkt,
og jeg kan ikke sige dig,
hvor meget jeg elsker dig.

Du taler hvert øjeblik om kærlighed,
hvert øjeblik om troskab,
og en lille smule falskhed
er der nok også i det!

Men når jeg siger ti gange til dig,
at jeg elsker dig,
og du ikke vil forstå det,
må jeg nu engang gå videre.

For den tid, hvor du har elsket mig,
siger jeg dig tak,
og jeg ønsker, at det må gå dig
bedre andetsteds.

"**Ole Lukøje**"
Volkskinderlieder
Translation: Willy Dähnhardt

Blomsterne de sover
for længst i måneskinnet,
de nikker med hovedet
på deres små stilke.
Det rusker i det blomstrende træ,
det suser som i drømme:
Sov nu, sov,
sov du, mit lille barn!

Die Vögelein sie sangen
so süß im Sonnenschein,
sie sind zur Ruh gegangen
in ihre Nestchen klein.
Das Heimchen in dem Ähregrund,
es tut allein sich kund:
Schlafe, schlafe,
schlaf du, mein Kindelein!

Sandmännchen kommt geschlichen
und guckt durchs Fensterlein,
ob irgend noch ein Liebchen
nicht mag zu Bette sein.
Und wo er nur ein Kindchen fand,
streut er ihm in die Augen Sand.
Schlafe, schlafe,
schlaf du, mein Kindelein!

Edvard Grieg:

[6] **Med en vandlilje, Op. 25 No. 4**
Henrik Ibsen

Se, Marie, hvad jeg bringer;
blomsten med de hvide vinger.
På de stille strømme båren
svam den drømmetung i våren.

Vil du den til hjemmet vie
fæst den på dit bryst, Marie;
bag dens blade da sig dølge
vil en dyp og stille bølge.

Vogt dig, barn, for tjernets strømme.
Farligt, farligt der at drømme!
Nøkken lader som han sover;
liljer leger ovenover.

Fuglene de sang
så sødt i solskinet,
de er nu gået til ro
i deres små reder.
Kun fårekyllingen på marken
synger sin sang:
Sov nu, sov,
sov du, mit lille barn!

Ole Lukøje kommer snigende
og ser ind gennem vinduet,
om der skulle være en kær lille én,
som endnu ikke er gået i seng.
Og så snart han finder et barn,
strør han sand i dets øjne:
Sov nu, sov,
sov du, mit lille barn!

With a Water Lily, Op. 25 No. 4
Translation: Hanne Brüel

Look, Marie, this flower I bring
carried on its pure white wing.
Floating on mysterious streams
hiding secret summer dreams.

Consecrate it here Marie
carry it upon your bosom.
Then beneath its leaves will move
deep and silent waters.

Child, beware of luring pools.
Dreaming there spells danger!
Lilies play on dark still water
hiding the seductive nix.

Barn, din barm er tjernets strømme.
Farligt, farligt der at drømme;
liljer leger ovenover;
nøkken lader som han sover.

Se, Marie, hvad jeg bringer;
blomsten med de hvide vinger.
På de stille strømme båren
svam den drømmetung i våren.

[7] **Jeg elsker dig, Op. 5 No. 3**

Hans Christian Andersen:
Hjertets melodier

Min tankes tanke ene du er vorden,
du er mit hjertes første kærlighed.
Jeg elsker dig, som ingen her på jorden,
jeg elsker dig i tid og evighed!

[8] **L'Amour de moi**

Anonym: Chanson du XV. siècle

L'amour de moi sy est enclose
Dedans un joli jardinet
Où croît la rose et le muguet
Et aussi fait la passerosse.

Ce jardin est bel et plaisant,
Il est garni de toutes fleurs.
On y prend son ébattement
Autant la nuit comme le jour.

Hélas! il n'est si douce chose
Que de ce doux rossignolet
Qui chante au soir, au matinet:
Quand il est las, il se repose.

Child, your breast is luring pool.
Dreaming there spells danger!
Lilies play on dark, still water
hiding the seductive nix.

Look, Marie, this flower I bring
Carried on its pure white wing.
Floating on mysterious streams
hiding secret summer dreams.

I Love You, Op. 5 No. 3

Melodies From the Heart
Translation: Hanne Brühl

You are the very essence of my thoughts,
You are my heart's first love.
I love you more than anyone on earth,
I'll love you till the end of time!

Min elskede

Translation: Ib Flemming Hansen

Min elskede er lukket inde
i en smuk have,
hvor der vokser roser og liljekonvaller
og ligeledes stokroser.

Denne have er smuk og dejlig,
og den er fyldt
med all slags blomster.
Man munter sig her både nat og dag.

Ak, der er ikke noget så blidt
som denne lille nattergal,
der synger om natten og ved morgengry.
Når den er træt, hviler den sig.

Je la vis l'autre jour cueillir
La violette en un vert pré,
La plus belle qu'oncque je vis
Et la plus plaisante à mon gré.

Je l'ai regardée une pose:
Elle était blanche comme lait
Et douce comme un agnelet,
Vermeille et fraîche comme rose.

Claude Debussy:

[9] La Flûte de Pan

Pierre Louÿs: Chansons de Bilitis, No 1

Pour le jour des Hyacinthies,
Il m'a donné une syrinx faite
De roseaux bien taillés,
Unis avec la blanche cire
Qui est douce à mes lèvres
 comme le miel.
Il m'apprend à jouer, assise
 sur ses genoux;
Mais je suis un peu tremblante.
Il en joue après moi, si doucement
Que je l'entends à peine.
Nous n'avons rien à nous dire,
Tant nous sommes près l'un de l'autre;
Mais nos chansons veulent se répondre,
Et tour à tour nos bouches
S'unissent sur la flûte.
Il est tard;
Voici le chant des grenouilles vertes
Qui commence avec la nuit.
Ma mère ne croira jamais
Que je suis restée si longtemps
À chercher ma ceinture perdue.

Jeg så hende forleden
plukke violer på en grøn eng.
Hun er den smukkeste jeg har set,
og efter min smag den dejligste.

Jeg betragtede hende en tid.
Hun var hvid som mælk
og blid som et lille lam,
mørkerød og frisk som rosen.

Panfløjten

Translation: Ib Flemming Hansen

Til Hyacintfestdagen
gav han mig en fløjte,
lavet af smukt tilskårne rør,
holdt sammen af af hvidt voks,
som er blidt som honning for mine læber.
Han lærer mig at spille,
mens jeg sidder på hans knæ,
jeg skælver en lille smule.
Han spiller så blidt på fløjten,
at jeg næsten ikke kan høre det.
Vi har ikke behov for
at sige noget til hinanden,
da vi sidder så tæt sammen.
Men vore sange ønsker at svare hinanden,
og lidt efter lidt
forenes vore læber på fløjten.
Det er sent.
Nu hører man de grønne frøers kvækken,
som begynder, når natten falder på.
Min mor vil aldrig tro på,
at jeg blev væk så længe
for at lede efter mit bælte.

[10] Romance

Paul Bourget: Ariettes Oubliées

L'âme évaporée et souffrante,
L'âme douce, l'âme odorante
Des lis divins que j'ai cueillis

Dans le jardin de ta pensée,
Où donc les vents l'ont-ils chassée,
Cette âme adorable des lis?

N'est-il plus un parfum qui reste
De la suavité céleste,
Des jours où tu m'enveloppais

D'une vapeur surnaturelle,
Faité d'espoir, d'amour fidèle
De béatitude et de paix?

Peter Heise:

[11] Jeg mindes vel et sted

Carsten Hauch:

Lauras sang fra *Robert Fulton*

Jeg mindes vel et sted, gid jeg var der igen,
der timerne så sagtelig gled hen,
lig sølvklare perler, der drages på en snor,
så milde som to elskendes ord.

Der legede de fugle bag valbirkens blad,
der var jeg så munter og så glad,
der sprang jeg tit i engen og agted ej derpå,
hvad folk ville sige, der det så.

Romance

Translation: Ib Flemming Hansen

Hvor har vindene dog drevet den hen,
denne liljernes smukke sjæl -
den flygtige og lidende sjæl,

den blide sjæl, der dufter af de liljer,
som jeg har plukket
i dine tankers have?

Er der ikke længere nogen duft tilbage
af himmelsk sødme
fra de dage, hvor du indhyllede mig

i en overjordisk atmosfære
af håb og trofast kærlighed,
lyksalighed og fred?

Well I Remember That Place

Laura's Song from *Robert Fulton*.

Translation: Hanne Brüel

Well I remember that place would I were there again;
where the hours run gently
like silvery pearls drawn quietly onto strings
mild as lovers' whisp'rings.

There birds were sporting among the maple's leaves;
there I was happy and gay
there I would frisk in the meadows with never a
thought
of what people would say when they saw.

Der stod jeg tit ved vinduet og bag de høje træer
og tænkte på den, jeg har kær,
og når han da sig nærmed med hurtige fjed,
da glædedes mit hjerte derved.

Der sad vi tit i månskin bag rosernes hæk
ved siden af den rislende bæk,
og veksled mangt et ord halv i alvor halv i skæmt,
det har nu vel længst han forglemt.

[12] Thorstens sang

Jens Christian Hostrup:
En nat mellem fjeldene

Arme hjerte! er du træt,
er du segnet under sorgen,
i den lyse sommermorgen
skal du vågne fri og let.
Glemme minderne som såre,
glemme hver en bitter tåre
du har grædt.

Stig i drømmens verden ind!
Hvil dig ud af al din vånde!
Endnu nattens syner ånde
giften i dit syge sind;
o, men solen skal så fage
kalde roserne tilbage
på din kind.

[13] Den unge lærkes forårssang

Steen Steensen Blicher

Blæs søndenvind, lad søen høre dig!
Smelt isen fra dens stille sovekammer!

There I would stand at the window hidden behind tall
trees,
thinking of him whom I love;
and when he approached with springing step
my heart sang out with joy.

There often we sat in the moonlight behind the hedge
of roses
close by the murmuring brook;
whispering many a word half serious, half in jest;
all long since forgotten by him.

Thorsten's Song

Night Among the Hills.

Translation: Hanne Brüel

Poor, dear heart, are you weary,
did you sink in anguish down,
in the bright clear summer morn
you shall wake up, light and free;
forget the memories which hurt
forget every bitter tear
you have wept.

Step into the world of dreams
rest away all anguish,
yet the visions of the night breathe
poison in your still sick soul;
eftsoons golden sunshine shall
make sweet roses bloom again
in your cheek.

Spring Song of the Young Skylark

Translation: Hanne Brüel

Blow south wind, let the lark hear you,
melt the ice from its quiet bedchamber,

Lad de nyfødte bølger boltre sig,
og danse tindrende i solens flammer!

Skin mildt, o sol, fra dine marker blå!
Øs over jorden dine strålebade!
Lad blomsten af sin vintergrav opstå,
og skoven smykke sig med unge blade!

Jeg vugger mig på forårsluft så mild,
i forårsluft jeg spreder mine vinger:
Jeg bader mig i morgensolens ild,
og glødende mig op mod himlen svinger.

[14] Agnetes vuggevise

Hans Christian Andersen:
Agnete og havmanden

Sol deroppe ganger under lide,
sov mit barn, så bli'r du stærk og stor.
På den vilde havhest skal du ride,
under bølgen dejligst engen gror.

Hvalerne med deres brede finne
over dig som store skyer går.
Sol og måne gennem vandet skinner,
begge to du skal i drømme få.

Sov mit barn, jeg sidder ved din vugge,
lad mig kysse dine øjne til.
Når engang de begge mine lukke,
hvem mon da dig moder være vil?

let the new born waves glittering dance
and merrily frisk in the sun-flames.

Shine mildly, oh sun, from your sky blue fields,
bathe the earth with your beams.
Let the flowers rise up from winter's tomb,
let young leaves deck out the forest.

I am rocking gently on spring air mild,
in spring air I am spreading my wings.
I bathe in the fire of morning sun,
and glowing I heavenwards soar.

Agnete's Lullaby

Agnete and the Mermaid
Translation: Hanne Brüel

The sun above is gliding under hill.
Sleep my child, and you shall grow and thrive.
Ride upon the back of the wild seahorse;
under wave the meadows lushly grow.

Broad-finned whales are gliding high above you,
trailing past like heavy darkening clouds.
Sun-and moonbeams glitter round your cradle,
they'll be yours in dreamland's fairy world.

Sleep my child, I sit beside your cradle,
let me close your eyes with tend' rest kiss.
When some day my eyes shall close for ever,
who will then your loving mother be.

Fini Henriques:

[15] **Vårsang**, Ellen Reumert

Våren er kommen, dørene op!
Højt sidder gøgen i bøgenes top.
Spår dig en fremtid så lys og så lang,
hele naturen er fryd og sang.

Våren er kommen, konval, viol
lufter og leger i spillende sol.
Se, hvor alt glæder sig, lever og gror!
Dejlige verden, dejlige jord!

Våren jeg ejer, al livets lyst
bølger omkring mig og fylder mit bryst.
Ungdommens skål i den rødeste vin,
våren er kommen, våren er min!

P. E. Lange-Müller:

[16] **Himlen ulmer svagt i flammerødt**

Thor Lange: Når sol går ned, op. 19 nr. 1.

Himlen ulmer svagt i flammerødt
bag de dunkle graner, bag de drømmende.
Skjult, hvor skyggen falder tæt og blødt,
synger nattergalen højt og strømmende.

Aftenstjernen dirrer stor og blank
mod den matte guldgrund sig fortønde.
Nåleskoven dufter. Mørket sank
over jord, befriende, forsonende.

Hele dagen har du tappert stridt
uden suk, med blege læber smilende.
Grød nu stakkels søster, grød kun frit,
tvangløst i din dybe smerte hvilende.

Spring. Translation: Hanne Brüel

Spring has arrived, open the doors!
High in the top of the tallest beeches
cuckoos will tell you of long happy days.
All beings sing out in joy and delight.

Spring has arrived, violet and lily
toss and dance in the glittering sun.
Nature rejoices, everything grows!
Oh, lovely world, oh, lovely earth!

The spring I possess, all being's delight,
streaming around me, feeding my soul.
A toast for the young, in glowing, red wine!
Spring has arrived, the spring is mine.

The Sky Glows Faintly

When Sun Goes Down. Translation: Hanne Brüel

The sky glows faintly, colour of flame
behind the darkling trees, behind the dreaming.
Hidden in softly deepening shade
the nightingale sings loud and streaming.

The evening star glitters, large and glowing
against the dullish fading gold.
Scent of pine trees fills the air. Darkness enveloped
the earth, absolving, reconciling.

All day long you struggled bravely
uncomplaining, smiling with bloodless lips.
Weep now, poor sister, unconstrained,
resting serene in deepest pain.

[17] **Genboens første vise**

Sophus Bauditz: *I Mester Sebalds have*, op. 13 no. 1

Vinden den flyver i verden ud,
bærer så mangt et lønligt bud
vidt over dal, over lide.
Flyv da, min sang, for vinden kun hen,
tabes den, har jeg vel fler igen,
fler end jeg selv tør vide.
Mød mig her, min hjertenskær,
når duggen falder i dale.

Lyt til mit dæmpede strengespil,
tag mine sange, hvem der vil,
de er med vinden i følge.
Ordene kan vel alle forstå,
én dog kun hører mit hjerte slå
dybt under sangens bølge.
Mød mig her min hjertenskær,
når duggen falder i dale.

[18] **Ved solnedgang**, op. 14, no. 1

Chr. K. F. Molbech

Når dagen er træt og vil gange til ro
og lukker sit lyseblå øje,
da bygger den synkende sol sig en bro
af guld på de vestlige høje.
Men før den forlader med hurtige fjed
den jord, hvor jeg vandrer i skygge,
den standser og rødmer og siger: Følg med!
Hist hvor solen går ned, bor din lykke.

Da griber jeg staven og vandrer derhen,
derhen mod den vinkende stjerne,
men solen går bort som en svige fuld ven,
og strålerne dø i det fjerne.

The Neighbour's First Song

In Master Sebald's Garden Translation: Hanne Brüel

The wind flies far across the world
carrying many a secret note
far o'er dale o'er lea.
Go then my song, go with the wind,
in case you are lost, I have many more,
more than I dare to see.
Meet me here, my heart's delight,
when dew falls in the dale.

Hear my muted zither's strings,
take my songs, conveyed on wings
by the wind, to any who listens.
Its words will speak to every one,
But **she** will hear my beating heart
deep in the waves of my song.
Meet me here, my heart's delight,
when dew falls in the dale.

Sunset

Translation: Hanne Brüel

The day is tired and longs for rest
closing his light blue eye.
The sinking sun starts building a bridge
of gold 'cross the western hills.
But ere it leaves on swift silent feet
the earth where I wander in shade,
it stops and blushes, whispering come!
your happiness dwells in the sunset.

I reach for my walking-stick and steer
towards the inviting star,
the sun disappears like a treacherous friend,
fading away from afar.

Hver eneste aften den smiler påny
og siger: Følg med, skal jeg bygge
dig slotte med tag af den rødmende sky;
thi hvor solen går ned, bor din lykke.

Hver eneste aften forsvinder den brat
og lader mig sorgfuld tilbage;
da fløjter en fugl i den stjerneblå nat:
Fat mod, du skal ikke forsage!
Der kommer en aften med stilhed og fred
og hyller dig ind i sin skygge,
da tage de synkende stråler dig med,
hen hvor solen går ned, til din lykke.

[19] Firenze

Einar Christiansen:
Letizia, op. 48 no. 2

Blomstrende by! se, i duftende tog
rosernes flor gennem gaderne driver;
bugnende ranker på murene skriver
sommerens jublende sprog.
Himlen er klædt i sin festligste dragt,
sol og jord slutter brudepagt!
Firenze! Firenze!

Blomstrende by! både vinter og vår!
sød er din luft som et kærlighedsmøde;
glæden du giver kan hele og bøde
livets de dybeste sår.
Rus er din ånde, glemsel din favn,
dragende lokker dit blomsternavn,
Firenze! Firenze!

Each evening it lures me, smiling again
whispering come, I shall build you
a palace with roof of the blushing cloud,
your happiness dwells in the sunset.

Each evening it leaves me abruptly behind,
forsaken and mournful my soul;
lo! a bird sings aloft in the star blue night,
take courage, and do not despair!
Some evening will come with gentle peace,
and wrap you in shaded calm.
On the fading rays you'll ride to yon place
where your happiness dwells in the sunset.

Firenze

Letizia.

Translation: Hanne Brüel

Flowering city! see a scented pageant
of roses moving through the streets;
luscious garlands write on the walls
a jubilant note of summer.
The sky is clad in festival garment,
the sun with the earth signs a bridal contract,
Firenze, Firenze.

Flowering city! both winter and spring
your air is sweet like a lovers' meeting,
the joy you yield has the power to heal
life's most deepseated wounds.
Your breath is like wine, your arms oblivion,
your flowery name casts lures
Firenze, Firenze.

Andreas Peter Berggreen:

[20] Her vil ties, her vil bies

Hans Adolph Brorson:
Svane-Sang XXXXIV

Her vil ties, her vil bies,
her vil bies, o svage sind!
Vist skal du hente, kun ved at vente,
kun ved at vente, vor sommer ind.
Her vil ties, her vil bies,
her vil bies, o svage sind!

Trange tider langsomt skrider,
langsomt skrider, det har den art;
dagene længes, vinteren strænges,
vinteren strænges, og det er svart!
Trange tider langsomt skrider,
langsomt skrider, det har den art.

Kom, min due, lad dig skue,
lad dig skue med olieblad!
Se, nu er stunden næsten oprunden,
næsten oprunden, som gør dig glad!
Kom, min due, lad dig skue,
lad dig skue med olieblad!

[21] Velkommen igen, Guds engle små

Nikolaj Frederik Severin Grundtvig

Velkommen igen, Guds engle små,
fra høje himmelsale,
med dejlige solskinsklæder på,
i jordens skyggedale!
Trods klingrende frost godt år I spå
for fugl og sæd i dvale.

In Still Silence Man Must Tarry

Swansong XXXXIV.
Translation: Hanne Brüel

In still silence, man must tarry,
man must tarry, oh, feeble soul.
Thou shalt attain it, only by patience,
tarrying silent till summer's tide.
In still silence man must tarry,
man must tarry, oh, feeble soul.

Leanest seasons move but slowly,
move but slowly, such is their part.
Days slowly lengthen, winter will strengthen,
strengthen his hold, oh, my dire lot.
Leanest seasons move but slowly,
move but slowly, such is their part.

Little dove, I long to see you,
long to see you with olive branch.
Lo! see the harbinger of the hour,
hour of joy, oh, rejoice my soul.
Little dove, I long to see you,
long to see you with olive branch.

Hail, Welcome Again, God's Angels Small

Translation: Hanne Brüel

Hail, welcome again, God's angels small
from lofty heav'nly dwellings,
in loveliest sunshine mantles clad,
in Earth's bleak winter valleys.
You promise for birds and sleeping seed
'spite frost, a joyous springtide.

Vel mødt under sky på kirkesti,
på sne ved midnatstide!
Udbære vor jul ej nænner I,
derpå tør nok vi lide;
o, ganger dog ej vor dør forbi!
Os voldet ej den kvide!

Med venlige øjne himmelblå,
i vugger og i senge,
vi puslinger har i hver en vrå,
som blomster gro i enge!
O, synger for dem, som lærker slå,
som hørt de har ej længe!

Da vågne de mildt i morgengry
og tælle mer ej timer,
da høre vi julesang på ny,
som sig med hjertet rimer,
da klinger det sødt i højen sky,
når juleklokken kimer.

Trad. mel. fra Harboøre
[22] Hvad est du dog skøn
Hans Adolph Brorson: Svane-Sang XXXI

Hvad est du dog skøn, ja skøn,
du allerifligste Guds søn!
Du min Sulamith, Sulamith. Ja mit,
ja mit, alt, hvad jeg har, er også dit.

Min ven, du est min, ja min,
ja min; så lad mig altid være din!
Ja vist, evig vist, evig vist, ja vist!
Ja vist! du min skal blive her og hist.

Men tænk, jeg er her, ja her,
ja her iblandt så mange dragne sværd!

Well met under stars on snowy path
to church in midnight darkness.
You will not, we trust, from lowly doors
chase forth our yule-tide gladness.
Oh, do not pass by our humble door,
such woe you will not cause us.

With mild, kindly eyes of sky-blue hue
in beds and cots and cradles,
in corners and nooks our little-ones all,
like flowers grow in meadows.
Oh, sing out for them like summer larks,
sweet songs almost forgotten.

And when they wake up in dusky dawn,
no longer counting the hour,
Our hearts' sympathetic strings will sound
with joyful yule-tide singing.
The heavens resound with joyous song
when Christmas bells are ringing.

Trad. Tune from Harboøre
Oh, Thou Art Beautiful
Swansong XXXI. Translation: Hanne Brüel

Oh, thou art beautiful, beautiful
yea, beautiful, thou God's most precious son!
Oh, my Shulamith, Shulamith. All mine, yea mine,
All mine shalt also be thine.

My friend thou art mine, yea mine
yea mine, thus let me ever be thine.
For certain, ever certain, for ever and ever,
Both yonder and here thou art mine.

But behold, I am here, yea here
amidst throngs of gleaming swords.

Så kom due! kom due! kom, ja kom!

Ja kom! I klippens rif er ro og rum.

Trad. melodi fra Vestjylland:

[23] Sulamith lille

Samtale mellem Jesum og en Troende

Hans Adolph Brorson: Svane-Sang LXV

Jesus: Sulamith lille! hvi jamrer du så tit?

Sulamith: Ak! at du ville mig hente hjem til dit.

Jesus: Den himmellængsel alvorlig prøves vil.

Sulamith: Ja, nød og trængsel gør vist nok sit dertil.

Jesus: Tror du, jeg glemmer dit korsens mørke sky?

Sulamith: Nej, jeg fornemmer din nåde daglig ny.

J.: Men når det klemmer? S.: Da skrider jeg om ly.

Jesus: Sulamith lille etc.

Jesus: Kan du forsage dit kære hus og stavn?

Sulamith: Dem vil jeg tage og lægge i din favn.

Jesus: Når du est færdig, er vognen for din dør.

Sulamith: Mig arme værdig din værdskyld ene gør.

Jesus: Gem denne kærne! men kom nu, død, her-frem!

Sulamith: Den aften-stjerne er meget angennem.

J.: Vil du så gerne? S.: Ja, til min brudgom hjem.

Jesus: Kan du forsage etc.

Jesus: Pak da kun sammen, og hold din himmelfart!

Sulamith: Ja Amen, Amen, kom søde Jesus snart!

Jesus: Den vej har ende, hvorpå du tit har grædt.

Sulamith: Nu kan jeg kende, at den er kort og let.

Jesus: Engle for tronen skal føre dig i nat.

Sulamith: På jubel-tonen jeg lystig tager fat.

Come hither dove, come hither, come!

In the rift of the rock there is peace

Trad. Tune from Western Jutland:

Shulamith Little One

Conversation between Christ and a Believer

Swansong LXV. Translation: Hanne Brüel

Christ. Shulamith little one, why art thou for ever groaning?

Shulamith. Alas! I yearn for thee to fetch me home.

Christ. Thy yearning will be gravely tried.

Shulamith. Aye, woe and bitter sorrow for certain is the cause.

Christ. Thinkst thou I do forget the cloud of thy black cross?

Shulamith. Nay, each day anew thy grace I do perceive.

C. But when thou art oppressed? S. I cry for shelter so.

Christ. Shulamith little one etc.

Christ. Canst thou forsake thy own dear kith and kin?

Shulamith. Them will I bring thee and place them in thy bosom.

Christ. When thou art ready, the chariot waits at door.

Shulamith. Thy merits alone make me worthy.

Christ. Cherish this fountain! But come forth now Death!

Shulamith. The evening-star spells comfort now.

C. Is thy longing so strong? S. Aye for my bridegroom.

Christ. Canst thou forsake etc.

Christ. Be ready then and journey up to Heaven.

Shulamith. Amen, Amen, come soon my Jesus sweet.

Christ. The path long which thou wept so sore is ending.

Shulamith. I now perceive that it is short and smooth.

Christ. To-night thou shalt be led before the throne by angels.

J.: Så får du kronen. S.: Den est du selv, min skat!
Jesus: Pak da kun etc.

Dansk folkemelodi:

[24] **Det var en lørdag aften**

Yngre folkevisse ved Svend Grundtvig

Det var en lørdag aften,
jeg sad og ventede dig,
du loved mig at komme vist,
Men kom dog ej til mig!

Jeg lagde mig på sengen
og græd så bitterlig,
og hver en gang at døren gik,
jeg tro'de det var dig.

Jeg stod op søndag morgen
og flettede mit hår;
så gik jeg mig til kirken hen
og om den kirkegård.

Men du kom ej til kirke
og ej i kirken ind, -
for du har få't en anden kær
og slaget mig af sind.

Jeg gik mig hjem så ene
hen ad den kirkesti,
og hvert et spor på stien var,
der faldt min tåre i.

Hvor kan man plukke roser,
hvor ingen roser gror!
Hvor kan man finde kærlighed,
hvor kærlighed ej bor!

Shulamith. Happy, I cling onto the throne of joy.
C. Thou shalt wear the crown. S. Thou art thyself
that crown.
Christ. Be ready then etc.

Popular Danish Ballad:

Once on a Saturday Evening

Translation: Hanne Brüel

Once on a Sat'day evening
with joy I 'waited you.
You promised faithfully to come,
and yet came not to me.

I went into my chamber
and wept with bitter tear.
With every sound outside the door
I hoped that you were near.

On Sunday morning early
I plaited my fair hair.
I wended forth into the church,
and round the churchyard drear.

But you were not in church, nor
came you onto the church.
For you have found a new true love,
and think no more of me.

I wandered homewards, lonely
along the footpath sad.
Into each footprint on that path
my teardrops fell with woe.

How can one gather roses
where roses will not grow?
How can one find a true love there
where love will not take root?

Jeg ville roser plukke, -
jeg plukker ingen fler;
jeg elsked dig så inderlig, -
jeg elsker aldrig mer!

Carl Nielsen:

[25] Jeg lægger mig så trygt til ro
Christian Winther

Jeg lægger mig så trygt til ro,
som fuglen hist i skove,
thi du, min Gud, du våger jo
for mig, når jeg vil sove.

Hav tak for dagen lys og klar,
for hver dens lyst og glæde!
Hjælp alle dem, som smerter har,
trøst alle dem, som græde!

Hold i din varetægt, o Gud!
mig selv og mine kære,
og styrk mig, så jeg dine bud
kan tro og lydige være.

Thomas Laub:

[26] Stille hjerte, sol går ned
Aften. Jeppe Aakjær

Stille hjerte, sol går ned,
sol går ned bag heden,
dyr går hjem fra dagens béd,
storken står i reden.
Stille, hjerte, sol går ned.

Tavshed over hedesti
og langs veje krumme.

I wished to gather roses
I gather them no more.
I loved you so, my dearest dear
I'll never love again.

I Go to Sleep Without a Fear
Translation: Hanne Brüel

I go to sleep without a fear
like birds in forest yonder.
For you my God keep watch, I know
O'er me when I am sleeping.

Thanks be to you for daylight bright
and all our day-time pleasures.
Help you all those who suffer pain,
Console those who are weeping.

Dear God, have in your keeping safe
both me and all my dear ones,
and help me to be good and true,
and honour your commandments.

Quiet, heart! the Sun Goes Down
Evening. Translation: Hanne Brüel

Quiet, heart! the sun goes down,
sun goes down o'er moorlands.
Herds turn slowly home from bait,
In roof top nest the stork stands.
Quiet, heart, the sun goes down.

Silence reigns o'er moorland path
winding lanes lie dreaming.

En forsinket humlebi
ene høres brumme.
Stille, hjerte, sol går ned.

Viben slår et enligt slag
over mosedammen,
før den under frytlens tag
folder vingen sammen.
Stille, hjerte, sol går ned.

Fjerne ruder østerpå
blusser op i gløden,
hededamme bittesmå
spejler aftenrøden.
Stille, hjerte, sol går ned!

Svensk melodi 1646 (?):
[27] **Vægtversene** Anonym

Nu skrider dagen under,
og natten vælder ud;
forlad for Jesu vunder
vor synd, o milde Gud!
Beware kongens hus
samt alle mand
i disse land
fra fjendens vold og knus!

Gud Fader os bevare,
de store med de små!
Hans hellig' engleskare
en skanse om os slå!
Selv vogte han byen vel!
Vort hus og hjem
har han i gem,
vor ganske liv og sjæl.

One late bumblebee alone
hurries homeward, humming.
Quiet, heart, the sun goes down.

O'er the pond a lapwing turns
one last sweeping wing-stroke,
settles down with furled wings,
under roof of woodrush.
Quiet, heart, the sun goes down.

Far-off windows to the east
blaze with sunset fire,
tiny moorland ponds reflect
the glow from evening's pyre.
Quiet, heart, the sun goes down.

The Watchman's Song Translation: Hanne Brüel

The day is slowly waning
The night is welling forth,
For Christ's wounds do forgive us
Oh Lord our dire sins!
Preserve our royal house,
and every man in this our land,
'gainst fiercest enemy force.

We pray oh God preserve us
the greatest with the small!
Your host of holy angels
as fortress round us place.
Oh help us guard our town!
Our house, and home
to him we pledge,
our souls and all our lives.